

ført mellem Venstre og det konservative Folkeparti; disse Partier vil lave Lovforslaget efter deres Hoved uden Hensyn til, hvilken Opfattelse vi gør gældende.

Jeg skal dog gøre et Par enkelte saglige Bemærkninger alligevel. Om det Spørgsmaal, der i saa høj Grad har lagt Beslag paa Tingets Opmærksomhed, Spørgsmaalet om den hollandske Vægt, vil jeg sige, at vi forvort Vedkommende i og for sig ikke skulde indvende noget imod at blive staaende ved det, som man havde som Værdimaaler for Kornet de to sidste Aar. Vi forstaaer udmærket vel de Indvendinger, der gøres navnlig af vestjydske Landmænd imod den hollandske Vægt; men vi har paa den anden Side altid hævdet, at nogen bedre Værdimaaler end den hollandske Vægt kunde ikke skaffes til Veje, og den højtærede Landbrugsminister har selv indrømmet, at nogen bedre Værdimaaler fandtes ikke; praktiske Grunde talte i saa høj Grad for den, at man nu, stik imod hvad den højtærede Landbrugsminister og Venstre tidligere havde hævdet, var gaet med til at foreslaa denne Værdimaalers Anvendelse. Venstres Ordfører sagde nu, at man under visse Omstændigheder kunde gaa med til en Frarensningsprocent af 6. Det skulde tjene til at gøre hollandsk Vægt som Værdimaaler mere antagelig for de vestjydske Landmænd. Jeg glæder mig til at se Forslag derom nøjere uformet; men jeg tvivler ikke om, at hvis vi skal til at have to Slags Beregning for Frarensningsprocenten 6 pCt. for nogle og 3 pCt. for andre Landmænd, saa vil de efterhaanden alle tage 6 pCt. Frarensning, hvis de skønner, at det er formaalstjenligt, og der vil saa blive endnu mindre Udsigt for den højtærede Landbrugsminister til at faa Rug til Eksport. Men, som sagt, fra vor Side skal der ikke blive gjort væsentlige Indvendinger imod at imødekomme de vestjydske Landmænds Krav, at man ikke indfører hollandsk Vægt. Vi vil lade Venstre selv om dette: Vi forstaaer saa fuldt ud de Betæneligheder, der er blevet fremført imod den hollandske Vægt af vestjydske Landmænd, og det er de Betæneligheder, der til syvende og sidst bevirkede, at baade det radikale Venstre og Socialdemokratiet i Fjor og i Forfjor billigede, at man ikke indførte den hollandske Vægt.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at hans Antydning af, at man kunde tage mere for tørret Rug, ikke vilde føre til det Resultat, at Brødpriserne vilde stige. Den højtærede Landbrugsminister har sagt, at det var en Sag mellem Staten og Bagerne, det var en Sag, som var Forbrugerne ganske uredkommende. Men deri har den højt-

ærede Landbrugsminister aldeles ikke Ret. I indeværende Aar er 68 pCt. af al den Rug, der er indkommet i Statslagrene, blevet tørret. Det er en meget stor Del af Rugen. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at det er en for stor Procent. Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at han for det kommende Aar vil kunne nøjes med at tørre noget mindre. Han siger, at den Omstændighed, at man har haft Statslagrenes Beregningsmaade, som Tilfældet har været, har været medvirkende til, at saa megen Rug maatte tørres. Det skal jeg ikke udtale mig om, det ved jeg ikke noget bestemt om; men hvad jeg ved, er dette, at i indeværende Aar er Brødpriserne fastsatte under Hensyn til, at Rugen netop kunde leveres. Bagerne i en saadan Stand, som Tilfældet har været. Og i det Øjeblik man vil tørre mindre Rug, aflevere Rugen i en slettere Tilstand eller tage højere Pris for den, er der ingen Tvivl om, at saa vil Bagerne komme og kræve højere Priser for deres Brød. Deres Kalkulationer vil ikke længere kunne holde Stik, og det bliver Forbrugerne af Brødet, der kommer til at betale den Merpris af 1½ Kr., som den højtærede Landbrugsminister nu vil tage for hver Tønde Rug, som leveres Møllerne i tørret Tilstand. Det vil føre til, at Brødet vil koste en cirka 4 Øre mere, end det ellers vilde koste. Det faktiske Forhold bliver det, at Møllerne vil komme til at betale ikke 15 Kr., men 16 Kr. og nogle Øre for hver Tønde Rug fra nu og til 1. April og derefter ikke 25 Kr., men godt 26 Kr. for hver Tønde Rug, og der er ingen Tvivl om, at Bagerne som Følge deraf vil kræve en højere Brødpris.

Jeg skal til Slut vende mig med nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup (*Pinstrup*: Nej.) Jo, det ærede Medlem kan ikke undgaa det. Det vilde dog ogsaa smerte ham, om man ikke tog hans Udtalelser op til nærmere Prøvelse. Han fremsatte paa sin sædvanlige hensynsfulde Maade nogle Bemærkninger. Han sagde, at man skulde ikke fare saa haardt frem mod den højtærede Landbrugsminister, som det konservative Folkepartis Ordførere havde gjort, thi han gjorde sine Ting saa godt, han var i Stand til. Dette forhindrede nu ikke Hr. Pinstrup i selv at rette en meget voldsom Kritik imod den højtærede Landbrugsminister. Ganske vist brugte han kun sit Skyts paa indirekte Maade. Fra Formens Side var hans Ord vendte mod os, men i Virkeligheden var de tiltænkte den højtærede Landbrugsminister. Hr. Pinstrup sagde, at den højtærede Landbrugsminister var stillet som en Mand, der